

## ЧЕТВЕРТА НЕДІЛЯ АДВЕНТУ

У цю неділю, вже напередодні Різдва, літургія пропонує нам звернути увагу на постать Йосипа. Адже пророцтва вказували, що Месія буде з роду Єссея, нащадка роду Давида. У Святому Письмі нам показують, що Ісус пов'язаний з домом Давида через святого Йосипа. Тому ангел каже йому: «Йосипе, сину Давида». Також саме Йосип повинен дати ім'я Ісусу, таким чином ввівши його в свій родовід і показавши, що він є спадкоємцем обітниці. Це змушує нас думати, що постать святого патріарха не займає випадкове місце в нашому духовному житті.

Коли Йосип бачить, що Марія чекає на дитину від Бога, він відходить. Він не хоче заважати Божим планам щодо Марії. Йосип відчував, що відбувається щось велике, чого він не може досягнути. Він стояв перед таємницею, яку не міг досягнути раціонально. Якби Йосип був раціоналістом, Марія була б закидана камінням. До цього призводив суто розумний висновок: моя дружина чекає на дитину, яка не є моєю, отже, вона мене зрадила.

Тому перше, чого нас вчить Йосип, це поставити себе перед таємницею. Ми можемо це зробити, сидячи і медитуючи перед вертепом, який ми побудували у нашому домі. Роздумувати над тим, що Бог хоче нам сказати, не ставлячи на перше місце розумний висновок. Те, що Бог хоче нам дати, є більшим, ніж ми можемо собі уявити чи очікувати. Відкритість до таємниці веде нас до споглядання. І в цьому стані Бог виявляє свою волю. Про це свідчить явлення ангела Йосипу, коли той спить. Ангел каже Йосипу: «Не бійся взяти Марію, свою дружину, бо дитина, яку вона носить, походить від Святого Духа». Дивує покірність тесляра: «Коли Йосип прокинувся, він зробив так, як наказав йому ангел Господній, і взяв до себе свою дружину». Коли ми робимо те, що від нас вимагають, нам дається те, що нам обіцяють.

І Йосип приймає Марію, а разом з Марією він прийме Ісуса. Якби не Марія, ми не мали б Ісуса. Але якби не Церква, ми теж не мали б Ісуса. Тому в істинній католицькій духовності Марія є постаттю і пророцтвом Церкви.

Перші члени Церкви пишуть Євангелія. Якби не Церква, ми не мали б доступу до слів і діянь Ісуса. Якби не Церква, ми не мали б таїнств, особливо Євхаристії, де нам дається сам Христос. Якби не Марія, ми не мали б Ісуса. Якби не Церква, ми також не мали б Ісуса. Тому Йосип є покровителем Вселенської Церкви.

Йосип вчить нас давати місце Церкві в нашому серці, приймати її в нашому домі. Коли це справді відбувається, відбувається зустріч з Ісусом Христом, який продовжує наближатися до кожної людини через свою Церкву. Це велике вчення для цього Адвенту, яке спонукає нас активно брати участь у літургійних святкуваннях Різдва. Є велике духовне багатство, яке можна отримати, просто живучи за календарем Церкви. Якщо ми дозволимо літургії формувати нас, нас охопить таємниця.